

บทที่ 4

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเปรียบเทียบผลการดำเนินการจัดการความรู้ระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยพายัพโดยผู้ศึกษาได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 หน่วยศึกษา คือ มหาวิทยาลัยในจังหวัดเชียงใหม่

4.1.2 ประชากรคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยพายัพ

4.1.3 กลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาครั้งนี้ ศึกษาจากประชากรทั้งหมด โดยทำการแจกแบบ
สอบถามแก่บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยพายัพ ทั้งในส่วนผู้บริหาร
คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ ของทั้งสองมหาวิทยาลัย ซึ่งเลือกจากมหาวิทยาลัยละ 150 ชุด รวม 300 ชุด

4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บข้อมูลนั้น จำแนกตามลักษณะที่มาของข้อมูลได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้แก่ เป็นการเก็บข้อมูลภาคสนาม โดยใช้แบบ
สอบถามที่สร้างขึ้น ซึ่งได้ทำการทดสอบค่าความเชื่อถือแล้ว
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้แก่ เอกสารรายงานที่เกี่ยวกับการจัดการความรู้ใน
สถาบันการศึกษาต่างๆ รวมถึงแผนปฏิบัติการ (Action Plan) ของการจัดการความรู้ ผลการจัด
กิจกรรมการจัดการความรู้ โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากรายงานที่เกี่ยวข้องของทั้งสองมหาวิทยาลัยและ
ระบบออนไลน์

4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลปฐมภูมินั้น ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire)
จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการดำเนินการจัดการความรู้และการ
เรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินการจัดการความรู้

ส่วนที่ 3 การประเมินผลการดำเนินการจัดการความรู้

4.4 การทดสอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดสอบ (Pre-Test) กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยพายัพ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 30 คน ทั้งนี้เพื่อหาความเชื่อถือได้ของมาตรวัด (Reliability) โดยใช้วิธีการวัดความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency Method) แบบ Cronbach's Alpha ที่ระดับความน่าเชื่อถือ 0.55 ซึ่งเป็นมาตรฐานของความน่าเชื่อถือได้สำหรับมาตรวัดทั่วไป (ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2544: 281 - 292)

หลังจากได้หาความเชื่อถือได้ โดยใช้วิธี Alpha Method แล้ว พบว่าตัวแปรต่างๆมีขนาดความน่าเชื่อถือได้ เท่ากับ .9684 ซึ่งมีความน่าเชื่อถือได้มากกว่า 0.55 แสดงว่ามาตรวัดมีความเชื่อถือได้ จึงมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างต่อไป

4.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences: SPSS) โดยแยกวิเคราะห์ดังนี้

1.การนำเสนอข้อมูลระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยเกี่ยวกับการจัดการความรู้ และผลการดำเนินการจัดการความรู้โดยใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อการดำเนินการจัดการความรู้ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ในการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อการดำเนินการจัดการความรู้ นั้น ผู้วิจัยได้ใช้ระดับการวัดแบบช่วง (Interval Scale) ตามมาตรวัดทัศนคติของลิเคิร์ตสเกล (Likert Scale) (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2546: 185-188) ในลักษณะของ Rating Scale 5 ระดับโดย เห็นด้วยมากที่สุด = 5 เห็นด้วยมาก = 4 เห็นด้วยปานกลาง = 3 เห็นด้วยน้อย = 2 และเห็นด้วยน้อยที่สุด = 1 ตามลำดับ

สำหรับการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้ช่วงค่าเฉลี่ยช่วงละ 0.80 ซึ่งได้คำนวณจากสูตรหาความกว้างของอัตราภาคชั้น (อรรถวิทย์ จันทลักษณ์, 2542: 35-36) ดังนี้

$$i = \frac{\text{max} - \text{min}}{\text{max}}$$

โดย i หมายถึง ความกว้างของอัตราภาคชั้น
 max หมายถึง คะแนนสูงสุดในอัตราภาคชั้น
 min หมายถึง คะแนนต่ำสุดในอัตราภาคชั้น

การกำหนดค่าคะแนนในแบบสอบถาม มีค่าสูงสุดเป็น 5 คะแนน และค่าต่ำสุดเท่ากับ 1 คะแนน ดังนั้น ช่วงความกว้างของอัตราภาคชั้น ได้กำหนดการให้คะแนนแบบ Arbitrary Weighting Method ดังนี้

น้ำหนักคะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน		ช่วงการให้คะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด	5	4.21-5.00
เห็นด้วยมาก	4	3.41-4.20
เห็นด้วยปานกลาง	3	2.61-3.40
เห็นด้วยน้อย	2	1.81-2.60
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1	1.00-1.80

ส่วนการวิเคราะห์การประเมินผลการดำเนินการจัดการความรู้โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ในการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อการดำเนินการจัดการความรู้ นั้น ผู้วิจัยใช้ระดับการวัดแบบช่วง (Interval Scale) ในลักษณะของ Rating Scale 5 ระดับ ในเรื่อง การดำเนินการจัดการความรู้ โดยกำหนดให้

แนวทางการประเมินผลการดำเนินการจัดการความรู้	ระดับคะแนน
มีการดำเนินการน้อยมาก	1 คะแนน
มีการดำเนินการในระดับน้อย, ประสพผลสำเร็จตามเป้าหมาย 20%	2 คะแนน
มีการดำเนินการในระดับปานกลาง, ประสพผลสำเร็จตามเป้าหมาย 40%	3 คะแนน
มีการดำเนินการในระดับดี, ประสพผลสำเร็จตามเป้าหมาย 60%	4 คะแนน
มีการดำเนินการในระดับดีมาก, ประสพผลสำเร็จตามเป้าหมาย 80% ขึ้นไป	5 คะแนน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ได้ทำการวิเคราะห์เชิงปริมาณ ซึ่งมีประเด็นการวิเคราะห์ดังนี้

2.1.การเปรียบเทียบผลการดำเนินการจัดการความรู้ระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยพายัพ วิเคราะห์โดยการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้ค่าสถิติที (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2.2.การวิเคราะห์ถึงการจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเกี่ยวกับการจัดการความรู้ที่มีผลต่อผลการดำเนินการจัดการความรู้โดยใช้สถิติ Spearman's rho test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2.3.การวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยเกี่ยวกับการจัดการความรู้ที่มีผลต่อผลการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยพายัพ โดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2549: 91-140)

2.4.การเปรียบเทียบผลการดำเนินการจัดการความรู้ระหว่างบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยพายัพ ที่มีช่วงอายุและระดับตำแหน่งแตกต่างกัน วิเคราะห์โดยการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05